

[Jørgen Jensen.]

med henvisning til hr. Aukens og statsministerens udtalelser i gård om kommunisternes stilling, er det vel rigtigt at understrege, at når socialdemokratiets ordfører her giver udtryk for, at det kun er ¼ mia kr., man skal yde, når alt tyder på, at det nærmere er 1 mia kr., så siger det noget om den usikkerhed, der er i regeringspartiet, og hvor meget det egentlig er, man giver arbejdsgiverne. Det er den grund, vi har haft til ikke at ville støtte disse forslag.

For det første er det ensidige tilskud til stor-kapital og arbejdsgivere, og dernæst for det andet, når man taler om beskæftigelsesvirkningen, så er der hverken tidligere, når man har givet tilskud, eller i dette forslag nogen som helst sikkerhed for, at dette tilskud bliver anbragt i nye arbejdspladser. Tværtimod har alt tydet på, at desto mere man får af økonomi i virksomhederne, i desto højere grad investerer man i ny teknik, og dermed nedlægger man arbejdspladser.

Derfor må vi som parti sige, at vi kan ikke støtte dette lovforslag, fordi det er skadeligt både for landets økonomi og for beskæftigelsen.

Arne Bjerregaard (KrF):

At hr. Glistrup ikke tager imod dette lovforslag med kyshånd, erfarer jeg, når han mener, at vi hellere skulle levere negerkys til u-landene, og som det er sagt af hr. Camre, må vi jo ved anden lejlighed gå ud fra, at hr. Glistrup vil være med til at støtte bidrag, som går til de sultne masser i tredjelændene. Det er i al fald det, jeg får ud af det indlæg, som hr. Glistrup havde.

Med hensyn til beløbsstørrelsen skal jeg såmænd ikke angribe, hvad hr. Glistrup nævnte. Jeg tror nok, det er mere realistisk end det, der er nævnt i tillægsbetænkningen. Men på den anden side at nedvurdere vort erhvervsliv sådan, at det skulle bruge disse muligheder til at sætte maskinerne i cellofan til venlig beskuelse for den øvrige del af befolkningen, så langt vil jeg dog ikke gå. Jeg tror, at vort erhvervsliv vil udnytte det på bedste måde til at fremme produktionen og dermed indirekte fremme beskæftigelsen. Dette, som fremføres fra bl. a. socialistisk folkepartis side, at man skulle stoppe og sige: nu investerer vi ikke mere, hvilket så skulle skaffe arbejdspladser, det minder jo om fortidens maskinstorm.

Tiden har vist, at den vej ikke er farbar i et teknisk samfund. Derfor mener vi i al fald fra

kristeligt folkepartis side, at dette lovforslag er en nødvendighed for at stimulere investeringen i dansk erhvervsliv. Vi beklager kun, at man ved at gøre loven midlertidig – det var netop det, vi ønskede den ikke skulle være – ødelægger nogle af de muligheder, som erhvervslivet havde for en stabil og rolig udvikling i sin investering. Nu forhaster man sig måske lidt med hensyn til investering, fordi man skal skynde sig at udnytte disse muligheder, der er her. Men trods dette har jeg den bedste tiltro til, at dansk erhvervsliv vil forstå at udnytte den på bedst mulig måde ikke for sig selv, men til den produktion, som er nødvendig for at skabe en opgangstid i modsætning til den nedgangstid, vi er inde i. Derfor skal jeg blot meddele, at vi vil stemme for dette lovforslag.

Waldorff (VS):

I forbindelse med forslaget om 10 pct. investeringsfradrag for maskiner vil jeg især koncentrere mig om skatteministerens meget specielle form for politisk økonomi, som det er blevet afsløret i denne forbindelse.

I bemærkningerne til ministerens ændringsforslag angives det, at et usikkert skøn siger ¼ mia kr. for dette lovforslag. Hvordan er skatteministeren nået frem til det?

Da udvalget i første omgang spurgte, hvad provenutabet ville blive som følge af dette forslag, fik vi svar fra ministeren den 24. august, før der blev lavet forlig. Her sagde skatteministeren: provenutabet kan skønnes at blive 770 mill. kr. ved en fuld udnyttelse af fradraget. Allerede på det tidspunkt var skatteministeren klar over, at skiftende socialdemokratiske og borgerlige regeringer allerede i forvejen havde forsynet erhvervslivet med så store fradragmuligheder, at det kunne blive svært at udnytte dem alle sammen på én gang, og derfor forudser han, at en del virksomheder vil overføre fradragmuligheder til senere år. Der er altså tale om en tidsforskydning i provenutabet, men man kan kun forstå svaret sådan, at den samlede gevinst for erhvervslivet vil blive noget i retning af tallet 770 mill. kr., som han nævner. Sådan er jeg også sikker på at skatteministeren har ønsket at det skulle forstås, for det var nemlig før der blev indgået forlig, og der var en klar interesse i at fremstille dette borgerlige VKQ-forslag som helt, helt uacceptabelt, hvad det selvfølgelig også er.

Den forståelse blev udbygget i et svar 2 dage senere. Det siges her, at man ikke har noget